

HISTORISK ÅTERBLICK

Landet mellan Skurusundet och sjösystemet Sågsjön-Kilsviken var ursprungligen en ö som i gamla tider benämndes Hargsö.

I mitten av 1200-talet ägde Magnus Ladulås egendomar på Hargsö, vilka han år 1282 skänkte till en borgare i Stockholm. Av donationsbrevet framgår att huvudgården sannolikt var Boo gård, fastän den här går under ett äldre namn. I ägarlängderna återfinns kända namn. Bl.a. förlänade Gustav Vasa år 1545 Boo gård till amiralen Jacob Bagge, som även givit namn åt Baggensfjärden. Ett annat känt namn är slottsbyggmästaren Nicodemus Tessin d.y. som år 1700 köpte gården samt underlydande gårdar på auktion.

År 1719 kom ryssarna och brände ned gården, vilken återuppbyggdes av ägaren året därpå.

Marken på Hargsö var delad mellan tre gårdar: Boo, Kummelnäs och Velamsundsgård.

I början av 1800-talet råkade godsägarna på dessa gårdar i ekonomiska svårigheter och godsen såldes till – eller genom auktion inropades av köpmän och ämbetsmän i Stockholm. Dessa avstyckade och sålde i stor utsträckning ägorna i mindre tomter. I ett försök att hjälpa den dåvarande ägaren av Velamsund och Kihls gårdar ur de ekonomiska svårigheterna ägdes dessa gårdar formellt av Carl XIV Johan under några år.

Kihls gård är känd sedan medeltiden och dess fisketorp ligger vid Kilsvikens mynning.

Eriksviks gård bildades år 1798 genom att ett antal torp slogs samman.

Backeböl är känt sedan 1500-talet och tillhörde då Kummelnäs gård.

Då överstelöjtnant Gustav Adolf Montgomery år 1825 köpte Backeböl ändrades namnet till Gustavsvik.

För historik om själva Eriksvik hänvisas till Eriksviks Tomtägareföreningspärm.

EBK ERIKSVIKS BÅTKLUBB

Längs Kilsvikens strand fanns det tidigare privata bryggor som ägdes av boende inom Eriksvik.

Den Norra bryggan ägdes av Eriksviks Tomtägareförening där medlemmarna förtöjde sina båtar. De flesta av dessa båtar vinterförvarades på Carlssons varv. (Det varv som ligger intill EBK's upptagningsplats).

Efter sommaren år 1944 började några medlemmar inom ETF, (Eriksviks Tomtägareförening) att planera för egen upptagningsplats vid sidan av varvet. Pengar samlades in och en slip byggdes i början av 1945.

Söndagen 3 juni 1945 i materielboden å festplatsen, Eriksvik, kl 13:00 slog den för mötet valda ordf. Herr Sturk, klubban i bordet och förklarade Eriksviks Båtklubb's årsmöte öppnat.

Han hälsade dom närvarande hjärtligt välkomna.

I lokalen befann sig troligen dom drivande krafterna inom båtklubben, Herrarna Wredenbergs, Wallengrens, Roos, Artur Johansson, Rydh, Lansing, Sixten Wallin, Martin Jansson och Sture Svensson.

Herr Sturk framhöll att:

"Klubben hade fått litet dåligt före i portgången" dels genom mothugg från visst håll, dels genom slipbygget, vilket hade åsamkat klubben en skuld på 700 kronor. Men genom vänligt tillmötesgående från vissa medlemmar samt en del andra "affärstransaktioner" hade det dock lyckats få ordning på finanserna.

Herr Wredenbergs redogörelse för ekonomi visade att klubben var, bortsett från de lån å 50 kr vardera från herrarna Wredenbergs, Wallengrens, Johansson och Roos, praktiskt taget skuldfria. Till detta hade också herr Carlsson, Varvet, bidragit med, genom att sänka sin räkning å 353 kr till 300 kr samt att Bellander sänkte räkningen å trävirket från 63:97 kr till 50 kr. Herr Wredenbergs föreslog att lånen skulle återbetalas så snart som möjligt, vilket mötet godkände.

I samband med detta föreslog herr Wallengren en avgift å 50 kr för ständigt ledamotskap i klubben. Efter diskussion godkändes detta och herr Wallengren meddelade att hans lån å 50 kr var att betrakta såsom avgift till ständigt ledamotskap. Även herr Carlsson, varvet, invaldes som ständig medlem för sina efterskänkta 53 kr å räkning.

Till styrelse för Eriksviks Båtklubb valdes:

Klubbmästare:	John Rydh
Sekreterare:	Sven Roos
Skattmästare:	Sture Svensson
Vice klubbm.	Ture Wallengren
Suppleant:	Sturk
Revisorer	Sixten Wallin och Hjalmar Lansing
Rev. Suppl.	Martin Jansson

Beslut togs om att klubben skulle ingå med en skrivelse till styrelsen för Eriksviks Tomtägareförening med anhållan om övertagande av bryggan och få ett beslut om detta på ETF's höstmöte Herr Wredenberg fick i uppdrag att förelägga ETF's styrelse en anhållan om upplåtelse av tomtmark vid slipen till klubben å vissa år. Till herr Wallenberg uttalde klubben sitt tack för hans donation av en protokollbok. På förslag från herr Wallenberg uppdrogs åt styrelsen att till nästa sammanträde utarbeta förslag till EKB's stadgar.

Klubbmästaren fick i uppdrag att vara uppsyningsman för bryggan och slipen. Beslut togs också angående avgift för begagnande av slipen för tillfällig uppdragning för målning eller dylikt skulle utgå med 5 kr för icke medlemmar, för medlemmar ingen avgift.

På herr Lansings förslag togs beslut att införskaffa en roddbåt för utlottning. Herr Wredenbergs förslag om uppsättning av staket runt slipområdet bordlades efter diskussion.

I och med att ordf. avslutade mötet kl. 14:30, var Eriksviks båtklubb grundad för att: **”verka för ordnade båtförhållanden och tillvaratagande av gemensamma intressen.”**

Nu blev det aktivitet i klubben, redan veckan efter, den 10/6 hölls styrelsemöte. Där diskuterades och beslutades att Skattmästaren och herr Carlsson, varvet, skulle inköpa en lottbåt till ett pris av 285 kr. Lotterna skulle tryckas till ett antal av 400 stycken och försäljas för 2 kr/styck. Dragning senast den 15 juli. Stadgarna skulle Klubbmästaren, Sekreteraren och skattmästaren arbeta med. Det hade också inkommit svar från ETF's styrelse angående slipområdet. EBK hade av ETF kostnadsfritt erhållit nyttjanderätten av slipområdet i 10 år. Området är 18 meter brett räknat från varvet och 26 meter långt räknat från stranden. Klubbmästaren, Skattmästaren och herr Wredenberg fick i uppdrag att verkställa en utredning angående en eventuell brygga vid östra allmanningen.

Ett extra möte anordnades onsdagen den 25/ 1945.

Dom 12 närvarande medlemmarna diskuterade och beslutade att den planerade höstfesten skulle hållas i två dagar, den 11-12/8. Till dansen skulle högtalarmusik anordnas. Vidare skulle sedvanliga anordningar för tivoli och servering vidtagas. Som hyra för festplatsen skulle ETF betinga sig 10% å netto. All materiel och elledning ställdes gratis till förfogande.

Det beslutades också att klubben skulle bekosta en grind vid bryggan trots att den fortfarande tillhörde ETF.

Artur Johansson meddelade att spelet till slipen kostade 228 kr om ett nytt köptes, 225 för ett begagnat exkl. wire, vilket det senare redan donerats av herr Johansson. Med tanke på klubbens tillgångar endast uppgick till 400 kr beslöts försöka få fram ett billigare alternativ.

Netto i klubbens kassa den 9 okt 1945 uppgick till 442:86 kr och styrelsen fick i uppdrag att inhandla (genom andelsteckningar vilka återbetalades efter lottförsäljningen) antingen en segelbåt eller utombordsmotorbåt till maximum 1.000 kr

för lotteri till år 1946. Den tänkta lottbåten blev en roddbåt till ett värde av 400 kr på grund av skattefrågan. Lotter skulle tryckas till ett antal av 500 stycken å 2 kr styck.

Herrarna Wredenberg och Johansson hade genom anordnande av "ett visst lotteri med begärlig vinst" gjort ett netto på 38:20 kr som i sin helhet skänktes till klubben.

År 1946 började med diskussioner angående anläggandet av en motorbåtsbrygga vid södra sjö-allmanningen, förslaget var en pontonbrygga eller om sådan ej kunna införskaffas en fast brygga på pålar eller stenkista. Fristående eller i anslutning till ing. Sandbergs brygga. Efter utredning och diverse förslag enades man om en: 18 meter lång och 2 meter bred brygga med 2 stycken stenkistor till en beräknad kostnad av 850 kr Vid senare efterforskning visade det sig vara omöjligt att anordna stenkistor på den dyga bottnen varvid beslut kom att gälla en 30 meter lång kajbrygga.

På årsmötet söndagen den 16/6 1946 fastställdes att följande avgifter skulle gälla:

	Medlemmar	Icke Medlemmar
Årsavgift:	2:00	
Uppläggning	0:50/kvm	1:00/kvm
Slipavgift	0:00	5:00 + 1:00/d
Bryggavg.motor/segel	10:00	20:00
- " - rodd	5:00	10:00

Styrelsearvode lika som förra året d.v.s inget arvode.

Styrelsen fick följande utseende:

Klubbmästare:	ture Wallengren
Vice Klubbmästare:	Erik Wredenberg
Sekreterare:	Sven Roos
Skattmästare:	Sture Svensson
Materieförv.	John Rydh

Till sommaren 1947 hade södra bryggan fått en provisorisk lösning, eftersom inkomna anbud ansågs oantagbara, byggdes en stenkista vid stranden som ett landfäste för en införskaffad ponton som ankrats utanför. Härigenom hade båtar frigjorts från stora bryggan och skapat fler bryggplatser.

ETF hade planer på att anordna belysning vid badplatsen och EBK erbjöd sig att betala 1/4 av kostnaden om den placerades på gränsen mellan badstrand och slip-Område.

Även detta år inköptes en båt för utlottning, troligtvis en billig sk. Ålandsbåt. Det anordnades höstfest den 9/8 med attraktioner liknande föregående fester. Herr Wredenberg skaffade priser till lotterier och fiskdamm till fabulöst billiga priser. Såsom en extra attraktion inköptes ett fyrverkeri för 50 kr.

På isen utanför Södra bryggan byggdes, med hjälp av några få medlemmars frivilliga arbetsinsats, en stenkista med en höjd av 2 meter av fällda stockar, under vintern

1947-48. Materiel och virke var införskaffat och bryggan skulle färdigställas under mars månad.

Schaktningsarbeten och normalt underhåll utfördes också på slipområdet. Inom klubben fanns nu 7 segelbåtar, 18 motorbåtar och 5 roddbåtar.

Till årsmötet den 28/6 1947 hade John Rydh, som varit styrelsemedlem sedan klubbens bildande begärt utträde ur EBK. Mötet beslöt med beklagande godkänna utträde och klubbmästaren tackade herr Rydh för vad han gjort för klubben. Genom herr Rydhs avsägelse valdes Helge Jansson till hamnkapten och istället för herr Wredenbergs valdes Georg Önnermark till Vice klubbmästare. Som suppleant invaldes herrarna Ragnar Hörner och Herman A Höglund. Det beslutades också att skattmästaren skulle beviljas ett arvode av 50 kr/år, övriga styrelsemedlemmar intet. Det inköptes som vanligt en lottbåt och det anordnades en höstfest likt tidigare år. Nytt för i år blev en eskadersegling där icke båtägande medlemmar och andra blev inbjudna att medfölja.

Ref. från EBK's eskaderfärd söndagen den 22 aug 1948.

"I färden, som startades kl. 10 fm, deltog ca 10 båtar.

Såsom gäster sågs nämndeman Lindberg med dotter Göta, Kapten Höglund samt herr och fru Rydh. Färden ställdes ut genom Kilsviken över Baggen till viken innanför Tjustholmen. Där förtöjde eskadern vid norra stranden och sedan dukades resp. frukostar upp å landbacken. Frukosten avåts och dracks i den bästa stämning. Tal hölls av herr Rydh och av ordf. i EBK herr Möllerström. Den senare vände sig bl.a. till nämndeman Lindberg och passade på att bringa honom EBK's hyllning till hans

75-årsdag i morgon. Herr Lindberg tackade för att han fått vara med trots att han varit motståndare till båtklubben från början.

Vår hamnkapten Helge Jansson, hade kommit bort på vägen men anlände omsider med fru. De hade fått motorkrångel, men detta avhjälpes snart av vår motorexpert, Herr Möllström. Senare blev det kaffe med mera och hemfärden anträdde vid 4-tiden.

Under slutet av 1948 och början av -49 undersöktes möjligheten till egen elförsörjning till slipområdet, man hade tidigare "lånat" el av "Carlson på varvet" men planerade nu för en elmotor till slipspelet. År 1952 inhandlades av Herr Holger Olsson en elmotor för 75 kr att användas till drivning av slipspelet. På höstmötet kunde ordf. meddela att höstens upptagningar skett med motorkraft och ett speciellt tack framfördes till Ivar Karlsson som utfört arbetet med motorn. Det beslöts att höja avgifterna för utomstående till:

Bryggavgift = 30 kr, slipavgift = 10 kr, samt uppläggningsavgift = 2 kr/kvm.

Vid sjösättningen våren -53 skadades vagn och räls så pass att man beslöt att uppta hela slipen för renovering. Slipvagnen byggdes om helt i metall och rälsen förstärktes, allt till en kostnad av 455 kr. Efter omfattande skriftväxling med Försäkring AB Folksam erhöles en ersättning å 825 kr.

För detta uttalade herr Lansing sitt och klubbmedlemmarnas tack till styrelsen för det goda arbete som styrelsen nedlagt vid reparation av slipen och vagnen och så väl skött den ekonomiska sidan att klubben t.o.m tjänat en slant.

1954 planerades att bygga ett skjul eller liknande runt slipspelet. Herrarna Andersson och Lansing åtog sig att utföra detta arbete med hjälp av någon murare och andra medlemmar.

Under vintern låg det 15 stycken båtar på slipen för vinterförvaring, vilka sjösattes under maj månad. Slipområdet uppröjdes och städades den 17 juni.

Angående medlemskap för utomstående hade ETF uttalat sig och sagt nej till detta.

Ordförande Kapten Höglund avgick och avsåg sig omval.

Enär vissa styrelsemedlemmar endast åtog nyval å ett år hamnade man i den situationen att mandat tiden gick ut för styrelsen i helhet vid nästa årsmöte.

Styrelsen konstituerades sålunda:

Ordförande:	Georg Önnermark
Vice ordf.:	Ragnar Hörner
Kassör:	Sture Svensson
Sekreterare	Sven Roos
Materieförv.	Helge Jansson

Till suppl. Valdes herrarna Höglund samt Ahlqvist.

Ur årsmötesprotokollet från den 26 aug 1956 kan man bl.a. läsa följande:

”Ordförande meddelade att det under sommaren visat sig omöjligt likt tidigare är att samla medlemmarna för utförande av nödvändiga arbeten, varför styrelsen anser att alla större arbeten måste lejas bort. På grund härav måste klubbens inkomster ökas.

Efter diskussion och olika förslag enades mötet om att höja medlemsavgiften till 5 kr/år samt att uttaga för utomstående 30 – 50 kr för bryggplats beroende på båt storlek. Dessutom beviljades styrelsen befogenhet att vid behov uttaga extra utdebitering med maximalt 25 kr. Upptagning vid servicejobb å slipen skulle debiteras med 20 kr för icke medlemmar och 10 kr för medlemmar.

En jordkabel ersätter den luftledning som används för slipspelets drift.

Efter sommaren –58 var winchuset färdigbyggt och putsat däremot fanns problem med vatteninträngning i grunden. Styrelsen ansåg att schaktning och rengrävning av grunden borde göras. Den 4 aug anordnade klubben en båtfärd till Ängnö, närmare bestämt till det s.k. handfatet. Antalet deltagare var rätt många och allmän lunch avåts i det gröna.

År 1960 började bryggorna, enligt Hamnchefen Helge Janssons utlåtande, att bli i så dåligt skick att de är i stort behov av reparation. På årsmötet 1961 togs reparationen av bryggorna upp och det visade sig att sakkunnig hjälp fanns att tillgå inom klubben av Bertil Andersson, som erbjöd sig att stå till tjänst med råd och förslag.

Våren 1963 hade det inkommit ett positivt svar från ETF´s styrelse angående den skrivelse om att båtklubben för egna medel skulle bygga en brygga norrut från den gamla. Bryggans utseende diskuterades och en vinkelbrygga med en längd av 15 meter befanns mest lämplig.

Helge Jansson fick i uppdrag att kontakta Bertil Andersson för kostnadsförslag innan arbetet påbörjades. Till bryggan fanns ca. 3.500 kronor att disponera
Senare togs beslut efter överläggning med byggm. Bertil Andersson, att lägga pengarna på renovering av befintliga bryggor istället för nybyggnation.

Under året gick Herman Höglund bort.
Styrelsen visade sin aktning genom ordf. Herr Önnermark.
På årsmötet den 8 juni 1963 å slipområdet, Eriksvik hyllades Kapten Herman Höglunds minne med några tacksamhetens ord över vad denne betytt och utträttat för klubben under många år.

Det har även varit lite turbulens inom klubben.....

Protokollfört vid styrelsemöte hos
kassören Sture Svensson
den 8 juni 1963

P4

"Då fara föreligger att sammanhållningen inom klubben upplöses i och med den nuvarande styrelsens troliga avgång om några år, föreslogs att klubbens tillgångar, i händelse av dess upphörande, skulle förbrukas till för EBK nyttigt ändamål, istället för att överlämnas till tomtägareföreningen (enl. stadgarna).

P5

"Beslöts att klubbens medlemmar i god tid skulle underrättas om risken för klubbens upphörande"

Protokollfört vid årsmötet med
Eriksviks Båtklubb i föreningshuset,
Eriksvik den 12 aug 1964

P9

"Med anledning av det omfattande arbetet i samband med ombyggnad av föreningens båda bryggor upptogs frågan om ersättning för det arbete, som Bertil Andersson och Helge Jansson nedlagt på detsamma.
Båda meddelade emellertid att det arbete de utfört skett av intresse för föreningen.
Ordf. framförde föreningens tack till de båda för allt uppoffrande arbete, ett arbete som inte varit utan sina risker och åstadkom ett par allvarliga olyckstillbud.
Samtidigt framförde ordf. ett tack till samtliga medlemmar som medverkat till att föreningen fått ett par högklassiga och stabila bryggor".

Under mötet beslutades det också att en extra uttaxering av 10 kr/medlem med båtplats skulle erläggas detta år samt nästkommande år.
Styrelsen fick i uppdrag att till nästa årsmöte utarbeta förslag för ökande av klubbens inkomster. Reparationsarbete med slipen som nu var i så dåligt skick att det förelåg stora risker att uppdraga båtar på densamma, beslöts starta den 19 aug kl. 18.00.

Den ekonomiska kassabehållningen för verksamhetsåret slutade på 15:97 kr... Eftersom den ekonomiska situationen i klubben krävde sålunda, beslutades det på årsmötet den 24 nov 1965, att alla medlemsavgifter skulle höjas med 10 kr, bryggavg. för roddb. Till 20 kr , för övriga båtar till 30 kr samt slipavg till 4 kr per ländmeter.

Avgift för icke medlemmar fick styrelsen rätt till att bestämma från fall till fall.

Under 1967 påbörjades en körväg till Norra bryggan.

År 1968 invaldes Mats von Post i styrelsen. Han ersatte Torsten Wallengren som avflyttat.

År 1969 lades förslag om att bygga en småbåtsbrygga mellan slipen och Mensi:s varv. Kassören Sture Svensson utsågs att tala och utverka tillstånd av ETF's styrelse.

Nya avgifter fastställdes.

25-50 kr/bryggpl. Och år för egna båtar.

100-150 kr/bryggpl. Och år för främmande båtar.

5 kr/kvm i slipavgift.

15 kr/år i medlemsavgift

Båtklubbens ekonomi 1970 var dålig och det beslutades att 100 kr skulle satsas av samtliga medlemmar som är båtägare samt att en inträdesavgift för nya medlemmar skulle sättas till 100 kr.

1971 inskickade EBK's styrelse en skrivelse till Länsstyrelsen om en begäran om fartbegränsning i Kilsviken till 5 knop. Den 9 april 1974 kom svaret.

"På framställan av Eriksviks båtklubb föreskriver länsstyrelsen efter samråd med sjöfartsverket och med stöd av 5:e paragrafen sjötrafikförordningen att fartbegränsning till högst 7 knop skall gälla i Kilsviken, Nacka kommun inom den del norr om latitud 59°19,8'N.

Antalet medlemmar i EBK den 1 juni 1971 var 55 stycken varav 44 var båtägare.

I samband med fördelningen av bryggplatser innan sjösättningen 1972 konstaterades det att behov förelåg att förlänga Södra bryggan varför nya pontoner inköptes för ca 3.200 kr och utplacerades. Det satsades ca 1.750 kr på att rusta upp sliphuset bl.a. genom takbyte, ommålning och dräneringsgrävning. Ett stort arbete lades också ned på att justera kistorna vid norra bryggan.

I verksamhetsberättelsen för 1971-1972 tillfogade klubbmästare Martin Höglund följande personliga reflektion.

"I dagens samhälle är det ett känt faktum att det är svårt att få medlemmar i ideella organisationer att ställa upp när något behöver göras. Som regel blir det styrelsen som får påta sig arbetet. Detta gäller även vår klubb. Framledes får därför sannolikt räknas med att leja bort ev. arbeten med ity åtföljande kostnader, som

styrelsen inte kan krävas åta sig att sköta både sina uppdrag och verkställa de manuella arbeten som eventuellt erfordras.”

1973 återinfördes höstmötet enligt dom nya stadgarna.
Som ny skattmästare utsåg styrelsen Johan Ahlström.
Styrelsearvodet höjdes till 1.000 kronor.

1974 avlider EBK's tidigare skattmästare Sture Svensson.
Klubbmästaren höll tal och årsmötets deltagare hyllade med en tyst minut.
Klubben hedrade Sture Svensson med en krans vid jordfästningen.

Ivan Sturk väljs till Vice klubbmästare.

Klubbens bokförda medlemsantal utgör 61 medlemmar, av vilka 53 äger båt.

Eftersom antalet medlemmar och kravet på bryggplatser ständigt ökade beslöt man 1974 att bygga en tredje brygga: "Strandbryggan".

Redan 1975 togs beslut att strandbryggan skulle utökas till att rymma 7 platser.
Samma år togs det beslut att ny bojbat skulle inköpas. Nu provade man också att för torr och sjösättning inhyra bilkran för att flytta båtar till och från slipvagnen med lyckat resultat. Nu började också diskussion om nya motorvägsbron, vilken skulle få en segelfri höjd av 12,5 meter. Nackdelarna med detta brobygge resulterade i en skrivelse till vattendomstolen och klubben gav en advokatbyrå fullmakt att föra deras talan.

Redan nästkommande år 1976 kom kommunen med nästa exploateringsförslag på bekostnad av Eriksviksbornas trivsel.
Kommunen ville fylla igen inre delen av Kilsviken för att anlägga P-platser samt slopa badet och bygga en båthamn för utomstående. Klubbens remissvar redovisades på höstmötet i september 1976.
Som tur var blev det inget av med kommunens utbyggnad.

1977 hade medlemsantalet ökat till 76 stycken varav 68 stycken båtägare samt 5 stycken familjemedlemmar.

Man beslöt också att skjuta på inköpet av ny bojbat, så både bojbat och södra bryggan lagades provisoriskt. Nu införde man kvm-pris på bryggpl. (l x b x 4 kr).

1978 Planerades det för upptagningsramp och arbetsgruppen bestående av Björn Karlsson, Rune Lindberg samt Nils Pettersson tillsattes.
Under året beställs och levereras en ny slipbåt, tillverkad i svetsad aluminium.
Södra bryggans landfäste byggs om.
Årsavgiften höjdes till 50 kr, bryggavg. 8 kr, slipavg. 10 kr, inträdesavg. 100 kr + 100 kr extra.

1981 begär båtklubben att av ETF få nyttja den mark som är belägen mellan sliphuset och vägen. Trailerrampen beläggs med betong. Slipen dras upp och repareras samt förlängs med en räls-längd.

1983 ändras uppläggningsavg. Till 12 kr/kvm för medlemmar och 42 kr/kvm för utomstående. Rune Lindberg väljs till vice klubbmästare och Ivan Sturk väljs till materielförvaltare.

Från och med våren 1984 kom Sandströmska bryggan tidigare Nyströmska) också att tillhöra EBK eftersom ägaren Björn Sandström då skänkte bryggan till klubben. Till ny materielförvaltare väljs Peter Ohlsson.

Medlemsavgiften höjs till 75 kr. En handdragen trailer med körstäng inköps.

En barack (rastvagn) uppställs på slipområdet och förses med el.

Elcentralen i sliphuset byts ut.

Antalet medlemmar uppgår till 84 stycken + en familjemedlem.

75 bryggplatser uthyres under året.

1985 Rune Lindberg öppnar årsmötet med en tyst minut för att hedra bortgångne klubbmästare Martin Höglund.

Medlemsavgiften höjs till 100 kr.

Som klubbmästare tillika ordförande i styrelsen på två år väljs Rune Lindberg.

Till vice ordf. väljs Nils-Erik Bengtsson.

Som sekreterare väljs Sören Nyhammar.

I kassan finns nu 45.944:68 och det beslutas att norra bryggan skall bytas ut mot en pontonbrygga som ska levereras den 14 maj. Kostnad 45.218 kr.

För att inte undergräva klubbens likviditet godkändes en extra utdebitering av 100 kr/medlem.

Familjemedlemskap avskaffas (endast en medlem/fastighet).

Flytblock på södra bryggan byts ut.

Antalet medlemmar var 80 stycken, 77 bryggplatser uthyrdes (klubben har f.n. 84 bryggplatser). På slipområdet vinterförvarades 32 båtar.

1986 beställdes en ny slipvagn. Kostnad 13.000 kr (den gamla såldes för 3.000 kr). 25 ton krossgrus inhandlas för terrassering av slipområdet.

1987 byts den fasta inre delen av norra bryggan ut mot en ponton.

Jan-Olov Strid väljs till vice klubbmästare.

Den gamla rälsen på slipen byts ut inkl. sliprarna som ersätts med långsgående, för att klara båtar upp till 6 ton.

1988 Styrelsens sammansättning:

Ordförande:	Rune Lindberg
Vice ordf:	Peter Ohlsson
Kassör	Johan Ahlström
Sekreterare:	Jan-Olof Stridh
Materieförv:	Lennart Gransten

1989 i slutet av september väljs Ingvar Thörn till Kassaförvaltare.

1990 väljs Ronny Lindbäck in i styrelsen som vice klubbmästare.

Nu börja klubben bli så stor och ekonomin stabil att man satsade på att bygga en egen upptagningsvagn för båtar upp till 7 ton. Dåvarande ordförande Rune Lindberg gjorde beräkningar och ritningar. Arbetet lades ut till Upplands Svetservice AB. För att kunna utnyttja den nya vagnen förlängdes upptagningsrampen, slipområdet planades ut, slipmaskineriet modifierades och vajern förlängdes.

Till sjösättningen 1991 används den nya vagnen med gott resultat och har sedan dess underlättat arbetet med upp och iläggning av medlemmarnas båtar. Den kostnadsbesparing klubben gjorde varje år, tack vare att kranbil ej längre behöver inhyras gjorde att det investerades i pontonlängd samt nytt fundament vid södra bryggan 1994.

1995 styrelsens sammansättning.

Klubbmästare:	Kurt-Åke Kallin
Vice klubbm:	Lars Olehed
Sekreterare:	Anders Ivarsson
Kassör:	Lennart Cedergren
Materieförv:	Kurt Backman

Under de 50 år som klubben funnits, har fler personer än ovan nämnda, bidragit med råd, materiel och ideellt arbete. Tack vare dessa personer har vi idag en båtklubb som fortfarande uppfyller EBK's ändamål.

Att sammansluta alla båtägare inom Eriksviks tomtområde, för att tillvarata och bevara gemensamma intressen."

950906 inför EBK's 50 års jubileum
K-Å Kallin